

Fraude

Column 5 - 2024 Tsjalling Buwalda

Een jaar of vijftien geleden

Piet woonde op Molenweg 37,

Annie woonde in dezelfde straat op no 11.

Tenminste officieel. En tot voor kort toen.

Annie is dan een jaar of tien weduwe. Piet was altijd een verstokte vrijgezel gebleven.

Maar toen kreeg Annie last met de dakgoot. Na een fikse stortbui liep de goot over. Het water plensde ineens over de rand en woei tegen de ramen.

Annie wist wat haar te doen stond. De volgende dag pakte ze haar ladder uit haar schuurtje, zette die tegen de gevel en met een emmer in haar linker hand probeerde ze, zich vasthoudend met de rechter hand, zich naar boven te hijsen.

Heel voorzichtig. Heel onhandig.

Na een paar sporten hoorde ze achter zich:

“Wat doe je nou, Annie? Wat moet er gebeuren? Kan ik misschien helpen?”

Annie durfde niet omkijken. Moeizaam zakte ze weer naar beneden.

Dan ziet ze die man van verderop staan. Die weet kennelijk haar naam.

– Ach ellende. Die gootpijp zit verstopt, denk ik. Er zit natuurlijk bladroep voor. Die wil ik weg hebben.

– Zal ik dat even voor je doen? Ik heet Piet trouwens.

Piet wachtte het antwoord niet af. Resoluut duwde hij het tuinhekje open,

– Geef mij die emmer maar even.

Piet zette de ladder steviger tegen de gevel, wat dichterbij de gootpijp, klom soepeltjes omhoog. Boven, zag hij inderdaad de troep voor de afvoer. Hij schepte het grootste deel in de emmer en zakte de ladder weer af.

– Asjeblijft Annie. Die gootpijp loopt nu wel weer, denk ik. Als ie het nog niet doet, ik woon verderop op nummer 37. Tot ziens hoor.

En Piet draaide zich om naar het tuinhekje.

– Ho, ho. Wacht nou even. Ik heb de koffie klaar. Kom toch even binnen.

En zo begon het.

En zo ging het verder. Met meer hulp over en weer. Met kopjes koffie over en weer. Met een nachtje blijven hangen over en weer.

En zo liep het af. Met twee aangetekende brieven. Waarin een bericht over het vaststellen van bijstandsfraude. En over teveel betaalde uitkering, eis tot terugbetaling en oplegging van boete.

Hè hè.

Eindelijk werd er toch ingegrepen.

Maar wat een draak van een wet! Met die uitwerking: je wordt gestraft als je een woning vrij maakt.

En met die verspilling van kostbare ambtenarentijd.

Toen kwamen de weggijkkabinetten Rutte. Die lieten een spoor van ellende achter.

Beperken we ons even tot enkele dossiers in het Sociale Domein. Zoals

– De Toeslagen affaire,

– Het BSN- RNI-Misbruik (BSN = Burgerservice nummer, RNI = Registratie Niet Ingezetenen), waardoor 125.000 arbeidsmigranten van buiten de EU, hier in ons land konden en kunnen worden uitgebuit,

– de UWV-berekeningen.

Heel grote problemen. De aanpak daarvan – voor zover die plaats vond – draaide de betrokkenen alleen maar dieper het moeras in.

Oorzaken?

Draken van wetten. Veel te ingewikkeld. En verspilling van veel ambtenarentijd, fouten gevoelig, fraude gevoelig.

Wie is daar de schuld van?

Het Parlement, Met onmogelijke eisen, vaak alleen voor de Bühne.

2024

Maar een nieuw Kabinet treedt aan.

Dat Kabinet gaat de problemen aanpakken en oplossen.

Dat Kabinet van vier partijen heeft een meerderheid.

Vier Partijen? Nou ja één Partij.

Eén Partij? Nou ja geen Partij, maar één persoon.

. . . .Sorry, ik kan even niet op de naam komen. Was het Wladimir, of nee, Benjamin? Adolf?

Vreselijk toch, ik word echt te oud...Namen, namen..... Ik heb hem. Geert.

Geert ja, Eindelijk. De sterke man. Die gaat alles aanpakken en oplossen.

Even was hij nog voorzichtig. Zijn Partij bestaat niet.. Maar Nederland heeft dat al geaccepteerd!

Ja hoor toch op de kieslijst.

Dan door naar het buiten spel zetten van het Parlement. Via de noodwet van de migratie. Die 125.000 arbeidsmigranten van buiten de EU, dat is toch een noodsituatie? Zeker met het etiket van Tsunami van Asiel. “Wilt U meer of minder Asielzoekers? Minder? Dan gaan we dat regelen”.

En zonder Parlement schuift onze sterke man al die andere grote problemen ook zo bij het restafval.

Toch? Dat wordt tijd.

Ook tijd voor een wandeling. Naar de Molenweg, daar ben ik lang niet geweest. Bij nummer 11 blijf ik staan. De prachtige geel/rode bladeren van de Es liggen overal op het gras en op het dak. Ook boven de regenpijp in de goot. Piet en Annie zouden het nooit zover hebben laten komen. Maar nu staat er naast het pad een bord van een makelaar. Zouden ze nog leven?

Ik besluit, dat ze een leuk appartementje hebben gevonden in de stad.

En U weet, een verondersteld feit is de waarheid tegenwoordig, als het besluit daarover met meerderheid van stemmen is genomen. En dat is hier het geval.

Zuidhorn 28 september 2024